

Incipit prologus spendij autoritatum philosophi ⁊ quorūdam aliorum pro vsu introductionis thematum ipsorum predicatoꝝ ad populuz simul ac in artibus studere volentiu.

Quoniam enim aristotelice tā ad pplm predicāti q̄s in artib⁹ studenti nō modicū sniefulgentioris cognitiois cui⁹ iussubet scientie prebeant robur atq; fulcimen. ideo in p̄ntiaꝝ pro mgralib⁹ breuib⁹ q; sermonū introductiōib⁹ ad pplm ac earūdem sermonū suis certis in locis mēbrisq; ornatorib⁹ relucētis eiusdē aristotelis in via naturali: fat vt cōmentator sup primo libro phisicoꝝ luminis mūdi. cuius orō primū carpsit hui⁹ vite auras. anno q̄nto decimo mēnonis: q̄ et artaxerxes decimi regis p̄faz in straguma ciuitate tracie q̄ est ps macedonie. fuit autē fili⁹ nichomēti medici ⁊ festie q̄ est ab escu lapio descēderūt. florēs athenis ānis trecentis ⁊ circa lxxx. añ xpi natiuitatē tpe alexātri magni decimi macedoni⁹ regis. **F**uit autē thematū in sermonē intētū introductionis modis seq̄ntib⁹ ⁊ plurib⁹ alijs. **P**incipio p̄ maḡales sniam verbi gr̄a. **S**it thema illud luce. xi. **S**cati q̄ audiūt verbum dei ⁊c. **I**ntroduc sic: dicit aristoteles primo de aīalib⁹. **O**mne aīal hñs aures habz eas mobiles preter hoies. ⁊ hoc rōne nobilis p̄plexionis. nā vt dicit ibidem. sicut auz excellit om̄e me tallū: sic hō omne aīal. cū sit hō aīal rōnale mortale: discipline susceptibile: mansuetū natura. **I**git̄ cuz talis sit inguer verba salutis intende. attendat dño dicente **M**ath. xij. **L**u. viij. et **A**pocal. ij. ⁊. iij. **Q**ui habet aures audiendi audiat. **I**n q̄bus verbis p̄tendit virtus sensibilis siue sensualis audiendi q̄ ⁊ in aīalibus intellectualis ⁊ affectualis q̄ tm̄ in hoibus. ps. xliij. **A**udi filia. **A**cce primū ⁊ vide. **P**sidera scōm ⁊ inclina aurem tuā. p̄pende tertū. **E**t aug⁹. xij. li. **P**ressionum. locutus es dñe voce forti ad aurem meam. **Q**ui igit̄ negligenter audit verbū dei tantū peccat ac si xpi corpus acceptū expueret in terram. i. q. i. **I**nterrogō vos fratres. et est textus aug⁹. quem tm̄ caute lege. **D**uus etiā aures crescent in aures a zminas. i. in eternā p̄fusionē vt narrat ouidi⁹ li. viij. methamorphoseos a merba. i. trās ⁊ morphosis. i. mutatio. d̄ mida negligēte auscultatore

simphonie inter phebū. i. solem: et pan. i. deuz rusticoz. **D**icitū
est igit' Beati q̄ audiūt verbū dei et custodiūt illud. **I**te sit i
ma **N**ō veni vocare iustos sed peccatores. **M**ath. ix. Lu. v.
Introduc: sic dicit aug^o sup iohem **D**agis est iustificare in
pū q̄ celū creare. subiūgit cām **C**elū et terra trāsbūt. electoz.
aūt spūalis iustificatio pmanebit. **I**dem in libro de natura et
grā. nō p̄t hō bñ et ordinate viuere nisi lumine grē dūmūt^o ad
lucē **E**st em grā q̄si qdā radi^o lucis eterne quā q̄ pcepit ei nō
resistendo illuminabit. q̄ vero eidē obicē ponit in tenebris ex
teriorib^o pmanebit **C**ā aūt aduent^o xpi in carnē fuit iustifica
re impios **L**uce. xix. **V**enit fili^o hoīs q̄rere et saluū facere qd̄
perierat. et primo thim. primo. xps venit in hūc mūdū pecca
tores saluos facere. **A**ug^o in li. de verbis dñi **T**olle morbos
tolle vulnera et nulla erit cā medicine **I**dē. xij. de trini. licz cui
oīa eq̄liter subiacent sanande misericordie ali^o fuerit mod^o pos
sibilis. sed puenientior nō fuit q̄ xpm incarnari vt hō et de^o vi
deri posset quez hō esset secutus^o. **D**icit ergo **N**ō veni vocare
iustos sed pctōres. **S**cdo p̄t fieri introductio p q̄ndā diuisio
nā. vt si thema fuerit de iudicio dic. **Q**uatuoz requirunt^o ad iu
diciū rei. **P**rimū est tuba pplm uocās. **S**cdo scriptura nes
sas declarans. **T**ertiū snia p̄demnans **Q**uartū minister sen
tentā in iudicis exeq̄ns. **T**ertio fieri p̄t a sensu cōtrario ipsius
thematis. **I**te q̄rto silogistice sic. **Q**uicūq̄ adheret deo: boni
tatis ei^o fontē largissime expit. sed corp^o subditū pctis deo nō
adheret. cū sola caritas diuidat inter filios dei et sathane **I**gi
tur corp^o subditū peccatis fontē bonitatis dei non expitur. et
sic p̄sequitur in omni mō et figura **M**ulta alia hic adduci pos
sent de qb^o ad p̄ns est sup̄sedendū. vnū tñ est menti tenēdū q̄
introductio sermonis habz sicut exordii siue arēga eplaris
ideo sumope cauendūz ne sit nimis longa ita vt impediāt exē
cutiōem membrorū ipsius sermōnis: als esset vitiosa. et semp
debet generaliter cōgruere et coincidere cum materia themā
tis vsua vi quasi ad modum sete introducat materiaz thema
tis p̄sententiam **E**t ad hoc permaxime valent dicta aristotes
lis sapientumq̄ aliorū. igitur etc.

¶ **E**xpliat prologus